

1846-05-03

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

J.Th. Lundbye

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Firenze

Omtalte personer:
Rembrandt
Harald Boisen
Meta Boisen
N.L. Høyen
Orla Lehmann
Claude Lorrain
J.Th. Lundbye
Peter Rørdam
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 34 nr. 16

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard vil male et parti af Vallø Dyrehave. Han er blevet opfordret til at tage til Møn og male klinten. P.C. Skovgaard fortæller, at der er stipendie-pange på vej til J.Th. Lundbye, og opfordrer ham til at besøge Holland og Paris istedet for München.

TRANSSKRIFTION

Mappe 34 nr. 16

AC

Segnor Giovanni Lundbye

Pittora danese

Albergo della Fontane

Firenze

pagat: fen

alle frontiere

dell' Italia

Kjøbenhavn d 3de Mai 1846

Kjære Lundbye!

Jeg skal skrive til Dig idag, det er blevet saaledes bestemt, enten jeg nu kan eller ei, det kan knibe nok, for jeg er i disse Dage lidt forstumlet, thi Høyen har forstyrret mig mine Sommerplaner, ikke voldsomt, han slog kun Staal mod Sten deraf kom en Gnist, som tændte; jeg er blevet forstyrret fordi jeg havde bestemt var fix og færdig med min Bestemmelse i Sommer, jeg vilde nemlig, male et Parti af Vallø Dyrehave, Grevinde Ahlefeldts om igjen, men anderledes, jeg vilde kaste Aaen bort, og blot have et lille Kjær eller Vandhul i Forgrunden, og forresten holde Trægrupperne meget spinglere, som de var i Virkeligheden, det skulle være en smuk Sommeraften, Træerne skulde staae med en meget dyb Farve mod Luften, det skulle være ved Solens Nedgang. H:M: Sohn selv skulle staae lige bag de bageste Træer, som igjen skulle staae i saadan en vis forunderlig Tone (den kunne kanske blive forunderlig nok), over den store, store, klare og dog saa dybe Himmel skulle svømme nogle smaae glinsende Skyer, umaadelig glinsende tæt ved Solen og siden gaae over i en mere Purpuragtig Farve (glimrende Forsætter) og saa den simple, store, grønne, dugsprængte, glimrende og dog dunkle Græsplaine, med Dyr paa, Du veed det, blot Titian kunde tidligere male Slige; Alt dette havde jeg nu i Hovedet, og saa kommer Høyen og vil have mig til Möen, til Möen hvis Klint ligner Paul Veroneses Marmorpaladser, og hvis Strand ligner (i godt Veir) Middelhavet og uvilkaarlig minder om Claude Lorrain; hvad skal jeg nu gjøre jeg arme Menneske? Jeg veed hverken ud eller ind,

skal jeg male som Titian og Claude? eller som Paul og Claude? – Høyen læser i Vinter over Hollænderne, de første Forelæsninger gik fra mig, da laae jeg paa Hospitalet, det gjorde mig ondt at miste Rembrandt, den ypperlige sære gamle Karl, men jeg fik Naturmalerne med baade til Lands og Vands, saadan at jeg maatte gnubbe min Ende på Spanskrørsstolene, forleden fortalte han om Everdingen, Hobbema og Ruisdal, Taarene kom mig i Øinene derved, det var i de samme Dage Du gik og græd over den sidste i Florens, han sagde om dem: at Everdingen var den grandiose, melankolske, Hobbema den haandgribeligt virkelige, den slaaende sande, Ruisdal den mest universelle, han kunne male hvad han vilde, og hvordan han vilde, han kunne bruge Everdingens Behandlingsmaade naar han fandt for godt, og Hobbema´s naar det passede ham, uden at ophøre at være sig selv, han malte det Indre af Kirker saagodt som [?Hogest] troer jeg (Domkirken i Delft), Søstykker, store Sletter og Skove, han havde den fineste Følelse; disse 3 staaer saaledes i samme Forhold til hinanden, som Mester Mikkil, Titian og Raphael. O, hvem der var skabt som

-2-

en Hollænder! jeg vilde da opgive at være Titian, Paul og Claude – Du har da faaet Stipendiet, og 400 Rdl afgaaer imorgen til Dig, skulle jeg hilse og sige, for om Du fik dette først (Høyen skriver til Consul Dalgas for en Sikkerheds Skyld eller saadant noget) vær nu et fornuftig Menneske, og blæs München et Stykke, Du faar dog kun Qualme der, og men gaae til Paris og gennem Holland hjem, Høyen sagde jeg skulle sige Dig at det var ogsaa hans Mening, og min Mening er at Du endelig maa see Tollers unge naturligstore Tjør, som han har fortalt saa meget godt om, hvorledes Fluerne stikker den osv. – Mandag den 4de Mai . Jeg kommer lige fra Toldboden, Solen skinnede saa yndigt ind i mit Sovekammer, og jog mig ud, jeg traf just til at see Gefion lægge ud, den har Krebs ombord, skal have Kronprindsen og skal til Madeira, Dit Brev til Krebs kom da netop tidsnok, han har bedt mig at hilse Dig, selv kunde han ikke faae Tid til at skrive, Du veed da at han har giftet sig, jeg synes godt om hans Kone, der bliver vist rart godt at komme naar man først bliver lidt kjendt. Igaar var jeg hos Grundtvigs, og tegnede efter Boiesen til Meta, jeg har tegnet Meta til Boiesen, jeg troer de var ikke ilde, man bad mig hilse Dig, Rørdam var der. Min Familie, Drejer og mange andre beder mig hilse Dig. Blom (Valdemar) ligger på L.L. han er meget slet, han har faaet Mæslinger derinde, saa jeg har længe ikke prøvet at gaae til ham, da jeg selv nu ovenpaa Skarlagensfeber er meget udsat for at faae den, hans egentlige Sygdom er i Brjstet – [eller i Hjertet], og der er nok ikke meget Haab om at han vil komme sig, kunde han blot slippe og at han kunde

komme paa Landet, men hvad saa, naar han ikke kan taale at være her? Han har saa længe vi har boet sammen, været i en meget mørk Stemning, hvilket har været mig til stor Pine, jeg har gjort hvad jeg kunde for at forjage den, men det vilde aldrig lykkes. Jeg skal med det allerførste gaae til Din Broder Carl og Lissov, Du veed jo vel [?ach] Grundtvigs skal boe paa Bakkehuset, men Du veed vist ikke at Brandis 's allerede boe paa Molkes Bakkegaard, Valshøi er jo solgt. Det er sandt ved at kaste Øinene i Dit Brev lige paa lille Engels Navn, falder det mig ind at jeg dog maae fortælle Dig, at Din og min Elev Frøken (jeg troer hun hedder Hanne) Schønheider med det allerførste reiste til Tjyskland og Italien, paa et Aarstid, med en Fru eller Frøken Stampe, nat: ikke dem fra Njysøe, hun glæder sig meget dertil, det er en rar Pige, det var mig en stor Fornøjelse at informere hende, der bad man mig ogsaa at hilse Dig - Jeg kunde have Ljyst til at skjændes lidt med Dig, dersom jeg gad, og jeg kunne føre sligt i Pennen; hvad er det

-3-

for noget, at Du ikke kan lide at hver Bje vil danne sig et Galleri, Du siger at derved gaaer Konstværkerne ud af Livet, jeg siger, at derved kan de netop komme ind i Livet, de bliver derved jo offentlig Eie og tilgængelig for Enhver, istedet for at være enten i Konstgenieres Eie, eller ved Lodtrækning blive spredt omkring, ligesaa let træffende at strande et Sted hvor man ikke sætter anden Priis derpaa end Visheden at det har kostet mange Penge, som træffende nogen der virkelig kan glæde sig derover; den smaalige Higen efter selv at have i Eie maa i Alle Retninger underordnes de almindelige store Interesser eller Formaal, før bliver det ikke godt. Jeg kommer frem til at tænke paa Revolutionen i og Reformationen af Konstforeningen, Orla Lehmann har stillet sig i Spidsen derfor, han er bleven Medlem af Administrationen, der foer en Skræk i From Möller & Comp: Konstf: skulle have nje Love, Ballottering og Lodtrækning skulle for Størstedelen afskaffes, derimod skulle man danne et Nationalgalleri for nordisk Konst, dette gaaer Majoriteten næppe ind paa, skeer dette ikke, skal den splittes ad! jeg haaber at Minoriteten saa er consequent nok til at afsondre sig og danne en ny Forening, det er hvad Høyen ønsker. Lehmann havde for en Tid siden samlet en Deel hjemme hos sig som han troede kunde og vilde være ham behjælpelig, han fremstillede sine Ideer, som og de bleve diskuterede, Høyen især udtalte sig klart og smukt, og hans Ord, troer jeg, forfeilede heller ikke at gjøre Indtryk, der var desværre ogsaa Modstandere tilstede, som taug stille der, men har siden arbeidet i Krogene. Om 8 a 12 Dage reiser jeg til Dyløv til min Søster Lene, jeg haaber Søster Mine følger mig, vi skulle staae Fadder

til en lille Niese som skal døbes den 17 Mai, omtrent samtidig derved skal vist Const. Hansen have Brüllup –

Dine Stude og Sommer Køer har Høyen indstillet at kjøbes til Galleriet-
Jeg veed nu intet mere at fortælle, jo dog Kong Oskar kommer her d 13
Juli – han faaer vist en god Modtagelse-

Lev nu vel kjære Ven, og gjør en god Hjemreise, og gid vi sees glade, Din
hengivne

Ven P. C. Skovgaard

[illegible]

